

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Karla Kosteckého a soudkyň Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M v právní věci žalobce **A.K.**, bytem L.3 J., P. xx, právně zastoupeného JUDr. Rudolfem Vaňkem, advokátem se sídlem AK Liberec 3, Na Rybníčku 387/6, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem Liberec 2, U jezu 642/2a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2010 sp.zn. OÚPSŘ 281/2009-rozh.,

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 30. 11. 2010, sp.zn. OÚPSŘ 281/2009- rozh. s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v zákonné lhůtě podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Stráž pod Ralskem, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 24. 8. 2010, sp.zn. 1809-330, č.j. MUSPR/3693/2010, kterým byla na žádost J.H. (dále též „stavebník“) prodloužena platnost stavebního povolení na stavbu rekreační chaty na p.p.č. 437/69 v k.ú. Hamr na Jezeře vydaného dne 8. 2. 1999 pod č.j. Výst: xx o dva roky od nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu.

Žalobce v žalobě především namítá, že paní J.H. jako žadatelka o prodloužení stavebního povolení měla nejen tvrdit, že jí zdravotní stav neumožňuje konzumovat její právo vyplývající ze stavebního povolení, ale také navrhnout důkazy k prokázání svého tvrzení. Žádost o prodloužení doby platnosti stavebního povolení musí být podle názoru žalobce odůvodněná nikoliv pouze ve smyslu pouhého uvedení důvodu, ale odůvodněná ve správním řízení zjištěnými skutečnostmi, které potvrdí důvodnost žádosti. S ohledem na skutečnost, že platnost doby vydaného stavebního povolení je prodlužována opakovaně, měl by správní orgán tuto žádost posoudit i z hlediska předcházejících odůvodněných žádostí. Mohl by tak zjistit, že důvody pro ne zahájení stavby nejsou jen dočasněho rázu. Sama existence špatného zdravotního stavu ještě sama o sobě neznamená nemožnost zahájení stavebních prací. Pokud by tomu tak mělo být, pak by dlouhotrvající nepříznivý zdravotní stav vedl k donekonečna se

opakujícímu prodlužování stavebního povolení. Totéž se týká i tvrzené nepříznivé finanční situace. Paní J.H netvrdila, že její zdravotní stav se má zlepšit, stejně tak netvrdila, že se má zlepšit její finanční situace. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

K podané žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který setrval na svých závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

Ze správního spisu, který si soud od žalovaného vyžádal, vyplývají následující pro věc rozhodné skutečnosti:

Dne 8. 2. 1999 vydal stavební úřad J.H stavební povolení pod č.j. Výst: 11/99-330 na stavbu rekreační chaty na p.p.č. xx v k. ú. Hamr na Jezeře. Platnost tohoto stavebního povolení byla na žádost stavebníka prodloužena rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 15. 2. 2001 č.j. Výst: xx do 31. 3. 2003, rozhodnutím ze dne 3. 3. 2003 č.j. Výst: xx do 31. 3. 2005, rozhodnutím ze dne 9. 3. 2005 č.j. Výst: xx do 28. 2. 2007, rozhodnutím ze dne 5. 2. 2007 č.j. MUSPR/662/2007 do 28. 2. 2009. Zatím poslední žádost o prodloužení stavebního povolení stavební úřad od stavebníka obdržel dne 12. 1. 2009 a rozhodnutím ze dne 16. 2. 2009, č.j. MUSPR/796/2009 rozhodl o prodloužení stavebního povolení do 28. 2. 2011. Toto rozhodnutí stavebního úřadu bylo následně potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 5. 2009, sp.zn. OÚPSŘ 91/2009-rozh. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 24. 2. 2010, č.j. 59 Ca 57/2009-38 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2009, sp.zn. OÚPSŘ 91/2009-rozh. i rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 2. 2009, č.j. MUSPR/796/2009 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu byla nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, neboť z těchto rozhodnutí nebyla seznatelná úvaha správních orgánů o tom, zda žádost o prodloužení stavebního povolení je ze strany stavebníka důvodná. Stavební úřad poté písemností ze dne 25. 3. 2010 vyzval stavebníka k doplnění žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení a to o její řádné odůvodnění. Dne 19. 4. 2010 obdržel stavební úřad dopis stavebníka, ve kterém stavebník doplnil svoji žádost o uvedení důvodů o prodloužení platnosti stavebního povolení na stavbu rekreační chaty spočívajících ve zhoršení jeho zdravotního stavu, které vyvolalo nutnost pravidelné lékařské péče endokrinologa, kardiologa, neurologa v České Lípě a oční sítnicové oddělení v Praze a Hradci Králové, a kdy popsany zhoršený zdravotní stav přivodil další nepředpokládané finanční výdaje (cesty na vyšetření, úhrada léčiv apod.), které znemožňují v současné době stavbu chaty zrealizovat. V závěru stavebník uvedl, že stavbu chaty má zájem realizovat, jakmile mu to zdravotní stav a finanční situace dovolí. Po odstranění procesního pochybení v pokračujícím řízení vydal stavební úřad dne 24. 8. 2010 rozhodnutí sp.zn 18/09-330, č.j. MUSPR/3693/2010, kterým prodloužil platnost stavebního povolení na stavbu rekreační chaty na pozemku p.p.č. xx v k.ú. Hamr na Jezeře o dva roky od nabytí právní moci svého rozhodnutí. Stavební úřad uvedl, že v průběhu řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení přezkoumal předloženou žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení z hledisek uvedených v § 115 odst. 4 stavebního zákona, projednal ji s účastníky řízení i s dotčenými orgány a posoudil shromážděná stanoviska. Zjistil, že žádost byla podána oprávněnou osobou, je odůvodněná (stavebník uvedl, že důvodem proč dosud nezahájil stavbu je zhoršení jeho zdravotního stavu) a byla podána před uplynutím naposledy prodloužené doby platnosti stavebního povolení (tj. do 28. 2. 2009). Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce odvolání, ve kterém namítal, že prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu je nepřezkoumatelné, protože není náležitě a řádným způsobem odůvodněno. Zhoršení zdravotního stavu samo o sobě, navíc nijak stavebníkem nedoložené, nemůže být dle žalobce důvodem, proč by stavební povolení

na stavbu, která měla být zahájena již v roce 1999, mělo být prodloužováno. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že je zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že pro prodloužení platnosti stavebního povolení je zcela postačující důvod uvedený stavebníkem v žádosti, a to zhoršení jeho zdravotního stavu a s tím související nepředpokládané finanční výdaje (cesty na vyšetření, úhrada léčiv apod.), které v současnosti znemožňují stavebníkovi předmětnou stavbu provést. Žalovaný zdůraznil, že stavebník uvedl, že má i nadále zájem stavebním povolením povolenou předmětnou stavbu realizovat, tedy že má zájem konzumovat právo stavby založené stavebním povolením z 8. 9. 1999. Žalovaný dospěl k závěru, že stavebník v řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení uvedl relevantní důvody, proč nemohl naplnit právo založené stavebním povolením, které jak stavební úřad, tak posléze též žalovaný shledal opodstatněnými pro vyhovění žádosti.

Podanou žalobu soud projednal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Napadené rozhodnutí a rozhodnutí mu předcházející soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 115 odst. 4 stavebního zákona pozbývá stavební povolení platnosti, jestliže stavba nebyla zahájena do 2 let ode dne, kdy nabylo právní moci. Dobu platnosti stavebního povolení může stavební úřad prodloužit na odůvodněnou žádost stavebníka podanou před jejím uplynutím. Podanou žádostí se staví běh lhůty platnosti stavebního povolení.

Jak již zdejší soud uvedl ve svém předchozím rozhodnutí, v řízení o žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení stavební úřad zkoumá splnění zákonných podmínek obsažených v tomto ustanovení. Musí posoudit to, zda navrhovatel – žadatel – je osobou oprávněnou k podání žádosti, tj. zda je stavebníkem, zda žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení byla podána včas, tj. před uplynutím doby uvedené v ustanovení § 115 odst. 4 stavebního zákona a zda je tato žádost ze strany stavebníka důvodná. Nadto musí brát v úvahu i práva a oprávněné zájmy účastníků řízení i ochranu veřejných zájmů. V projednávaném případě není sporu o tom, že žádost byla podána ve lhůtě osobou k podání žádosti oprávněnou. Čistě v kompetenci správních orgánů pak zůstala otázka posouzení důvodnosti žádosti o prodloužení stavebního povolení. Vzhledem k dikci § 115 odst. 4 stavebního zákona je správním orgánům dán prostor pro správní uvážení. Stavebník odůvodnil žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení svým zhoršeným zdravotním stavem a stavební úřad i žalovaný toto zdůvodnění akceptovali. Prostor pro vlastní úvahu správního orgánu musí přitom správní soudy respektovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007, č. j. 4 As 10/2007 - 109, www.nssoud.cz). Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 - 46, publ. pod č. 416/2004 Sb. NSS, úkolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné dozorové kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Každé správní uvážení má své meze, vyplývající v prvé řadě z ústavních principů zákazu libovůle, principu rovnosti, zákazu diskriminace, příkazu zachovávat lidskou důstojnost, principu proporcionality atd. Dodržení těchto mezí podléhá soudnímu přezkumu. V tomto ohledu je však argumentace žalobce sporá. Žalobce argumentuje tím, že stavebník své tvrzení o zhoršeném zdravotním stavu ničím nedoložil, takovou povinnost stavebníka však ze

zákonných ustanovení dovodit nelze. Další žalobcova argumentace (tvrzení, že špatný zdravotní stav sám o sobě nemůže být důvodem pro vyhovění žádosti o prodloužení stavebního povolení) míří již do jádra správní úvahy, kde jsou ovšem možnosti soudního přezkumu omezeny. Krajský soud proto dospěl k závěru, že stavební úřad ani žalovaný nepřekročili meze správního uvážení a s kritérii uvedenými v § 115 odst. 4 stavebního zákona se vypořádali. Žádost o prodloužení stavebního povolení byla vyřízena způsobem, který předpokládá stavební zákon.

Lze tedy uzavřít, že na základě přezkoumání v rámci žalobních bodů nebylo shledáno napadené rozhodnutí nezákonné, netrpí ani vadami, pro které by je soud musel zrušit z úřední povinnosti, soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, náhradu nákladů nežádal. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 9. ledna 2012

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu